

thjste Byer, og Sundhedsraadene have taget det under Overvejelse. Man er i denne Tid i stærkt Tvivl om, hvorvidt det er nyttigt og rigtigt at pasteurisere Mælken.

Jeg tror, som sagt, at det vil være ret umuligt at gennemføre Lovforslaget i den foreliggende Form i Byerne. Underledes forholder det sig paa Landet, hvor selvsølgelig Andels- og Fællesmejerierne, der tilbagelever Mælk eller levere Mælk til deres Leverandører, nok kunne pasteurisere denne. Jeg vil dog sige, at pasteuriseret Mælk ikke altid egner sig til Mennekesføde, og et Mejeri kan dog ikke godt udlevere ikke-pasteuriseret Mælk til Mennekesføde og pasteuriseret til Dyrefoder. Man vil derved komme ind paa aldeles umulige Forhold, idet man jo heller ikke vilde kunne kontrollere, hvorvidt en Mand benytter den Mælk, han faar, til sine Kreaturer eller til Mennekesføde. — I § 5 bestemmes det, at Ministeren kan dispensere fra Forbudet, naar der er betryggende Sikkerhed for, at den udleverede Mælk bliver anvendt til Ostefabrikation. Jeg har selv været i den Kasus, at jeg i en lang Nar-række har købt grumme meget Mælk af et Andelsmejeri til Ost; men om Sommeren kommer Mælken ikke altid fra Andelsmejeriet i en saadan Tilstand, at den kan benyttes til Ost, den er ofte tyk og sammenløben, inden den kommer. Denne Mælk skal ikke pasteuriseres, fordi den skal benyttes til Ost. Den vil saa enten være at bortkaste, eller den bliver benyttet som hidtil til Dyrefoder. Efter Lovforslaget kan altsaa kun den Mælk, der udleveres til Ost, undtages fra Pasteuriseringen; men saa kommer her et meget uanseligt Spørgsmaal frem. Skal denne Mælk, der ikke kan pasteuriseres, blive aldeles nyttig og fastes bort, eller hvorledes skal man forholde sig? Jeg synes, at man muligvis nok kunde overlade det til den enkelte Forbruger, hvorvidt han ønsker at bruge pasteuriseret Mælk eller ej. Man bør ikke opstille denne Paragraf som en Pligt. Der frembyder sig saa mange Banstigeligheder med Hensyn til Kontrollen og den virkelige Udørelse af Bestemmelserne, at Paragraffen ikke kan opretholdes. Jeg kunde, som sagt, tænke mig, at det blev gjort til en absolut Pligt, at al Mælk, Fløde og Kærnemælk, der folgtes fra Mejerierne, skulde være pasteuriseret, men man støder saa paa mange praktiske Banstigeligheder, f. Eks. ved Leveveje som Konditorerne, der ikke kunne undvære upasteuriseret Fløde eller Mælk. Paa den anden Side kunde jeg tænke mig, at man kunde forlange, at enhver, der sælger Mælk, skulde lade sine Kreaturer undersøge af en Dyrlæge, f. Eks. en Gang om Maanedens.

Jeg tror, at man kom bedre igennem ad den Vej end ad den, Lovforslaget anviser, for at opnaa, at den, der overhovedet vil sælge Mælk, sælger sund Mælk. Vedkommende vilde da være under en saadan Kontrol, at han ikke kunde sælge Mælk af notorisk smittefarlige Dyr. — Derimod kan jeg udmærket godt slutte mig til Bestemmelsen i § 6, da man absolut bedre end hidtil maa sikre sig imod, at den fra Udlandet indførte Mælk bringer Sygdom og Smitte her til Landet. Det vil kunne ske, naar Kontrollen gøres effektiv; det kunde f. Eks. forlanges, at Mælken skulde pasteuriseres, efter at den var kommen over Grænsen. Men jeg kan som sagt udmærket godt slutte mig til, at den fra Udlandet indførte Mælk, Kærnemælk og Fløde skal være pasteuriseret. Jeg kan i det hele ønske Lovforslaget fremmet, men jeg tror, at der er adskillige Ting, som endnu maa overvejes, inden det kan vedtages.

Bojsen: Jeg kan ligesom den ærede foregaaende Taler rette en Tak til den ærede Landbrugsminister for, at dette Lovforslag er fremkommet. Det er en Haandsrækning til Landbruget, idet vi jo vide, at den allervigtigste Side af vort Landbrug er netop vor Husdyravl. Kunde der altsaa gøres noget alvorligt for at bekæmpe Tuberkulosen, saa er det noget, hvori det danske Landbrug er i høj Grad interesseret. Men ligesom den foregaaende ærede Taler, er der nogle enkelte Ting i Lovforslaget, som jeg maa betvivle.

Det ærede Medlem ønskede, at de Køer, der havde reageret, skulde mærkes. Jeg forstod dog ikke rigtig, om det var de Køer, der havde reageret, som skulde mærkes eller de, der ikke havde reageret, men det er for den Sags Skyld det samme; thi jeg frygter for, at dersom en saadan Mærkning gennemføres i Loven, og naar det ligesom hidtil blev frivilligt at lade Tuberkulinprøve foranstaltet, vilde ingen gøre det. Saar man nemlig Køerne mærkede og ikke kan sælge dem, ville de paagældende Landmænd være i høj Grad uheldigt situerede.

Det er maaste et Spørgsmaal, om denne Tuberkulinprøve er absolut afgørende. Jeg har i det mindste hørt, at paa forskellige Steder i Jylland, hvor det har været prøvet, have Kreaturer, som absolut have været angrebne af Tuberkler, alligevel ikke reageret, og at der kan være Kreaturer, der have reageret, men hos hvilke der, naar de kort efter ere blevne slagtede ikke kunde findes Spor af Tuberkler. Det kan være, at det ligger i, at Spiren kan være til Stede, uden at nogen kan opdage det. Da man imidlertid ikke har noget andet Middel for Øjeblikket end